

med mange internationale forpligtelser. Regeringen har iværksat et udredningsarbejde som oplæg til de drøftelser, som i givet fald skal finde sted, og oplægget forventes færdiggjort inden for kort tid.

Jeg vil altså gerne understrege, at regeringen er klart indstillet på at forhandle med det færøske landsstyre i en ordentlig og respektfuld tone. Som jeg sagde i min redegørelse i tirsdags, synes jeg, at der i nogle år har været en noget anspændt, og jeg vil også godt sige en for anspændt tone i forholdet mellem Danmark og Færøerne. Det er mit ganske bestemte ønske, at vi inden for rigsfællesskabet skal kunne snakke med hinanden på en måde, der afspejler, at vi opfatter rigsfællesskabet som et fællesskab af tre ligeværdige folk, og det vil jeg gerne give tilsagn om at yde mit store bidrag til.

Kl. 17.35

Lad mig slutte med endnu en gang at sige tak for den debat, vi har haft. Nu starter så det praktiske lovgivningsarbejde. Regeringen vil i den kommende tid spille ud med konkrete lovforslag i overensstemmelse med det regeringsprogram, vi har lagt frem, og det 100-dages-program, vi har lagt frem. Vi inviterer alle Folketingets partier til forhandlinger om lovforslagene og om regeringens politik. Det er regeringens klare ønske, at vi kan gennemføre de nødvendige reformer, den nødvendige fornyelse af det danske samfund, med brede flertal her i Folketinget, for det er vores klare opfattelse, at brede flertal gør løsningerne mere holdbare og også bidrager til at skabe den fornødne trykthed i befolkningen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er nu indtegnet følgende seks for korte bemærkninger til statsministeren, nemlig hr. Frank Jensen, hr. Søren Søndergaard, hr. Anders Samuelsen, hr. Keld Albrechtsen, hr. Lars-Emil Johansen og hr. Kuupik Kleist, og jeg vil gøre det på den måde, at vi tager dem tre og tre, og så må statsministeren selvfølgelig melde, hvis han vil svare indimellem.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Se, statsministeren var forundret over, at hr. Lykkesoft bad statsministeren om at bekræfte, at regeringen stod bag allerede indgåede forlig og aftaler. Jeg forstår nu godt hr. Lykkesofts spørgsmål, for statsministeren efterlader ofte et meget

usikkert indtryk på det felt, og replikken her i dag var ingen undtagelse.

Vi har jo en aftale fra den gamle regerings tid med Venstre, med Kristeligt Folkeparti, med SF og også med CD om indfødsret, om den måde, hvorpå man kan få statsborgerskab her i landet, og vi må forstå på statsministerens replik her, at her vil regeringen i løbet af nogle ganske få uger komme med et udspil. Det er jo kutyme, at hvis man kommer med et udspil på et område, hvor man har forlig, forhandler man med den forligskreds, man har, inden man kommer med et udspil.

Den aftale, vi har, må jeg sige til statsministeren, er altså en aftale for dem, der har permanent ophold her i landet, om deres muligheder for at blive danske statsborgere, så når statsministeren her siger fra Folketingets talerstol, at her vil regeringen komme med et udspil, hvor nogle, måtte man forstå, på grund af kriminalitet skulle fortabe muligheden for at blive danske statsborgere, hvor er så logikken i den aftale, vi har bl.a. med Venstre? Det er en aftale, der blev indgået med hr. Jensby, som nu er forsvarsminister, fordi fru Inge Dahl-Sørensen i sin tid kom med et noget vidtløftigt udspil. Nu har jeg forstået, at fru Inge Dahl-Sørensen er blevet ny ordfører igen, og vi har behov for at få en klarhed over, om regeringen også på det felt står bag indgåede aftaler.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det er altså kun ministre, der har meget lang talletid.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har altid lært, at man skal passe på folk, som er til fals for slesk tale og billig portvin. Det kom jeg til at tænke på, da jeg hørte statsministerens svar på dagens debat, eller rettere sagt da jeg hørte statsministerens manglende svar på et bestemt udsagn i dagens debat, nemlig udsagnet om, at en tidligere statsminister har begået landsskadelig virksomhed.

Det udsagn kom jo ikke fra et hvilket som helst parti. Det kom fra regeringens tredje ben, Dansk Folkeparti, og det var ikke om en hvilken som helst statsminister. Det var nemlig om den konservative statsminister Poul Schlüter, i hvis regering statsministeren selv var minister. Så om ikke andet end af elementære loyalitetsgrunde skulle man vel have troet, at statsministeren ville have taget afstand fra denne her anklage mod